

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت و اهمیت بهبود کیفیت برنامه درسی دانش آموزان دوره ابتدایی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

امیرحسین جوادی - کارشناسی حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

خلاصه مقاله:

چکیده: تمرکزگرایی در برنامه درسی به مقدار زیادی در بستر سیاسی، تاریخی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی ملت ها، دولت ها و نظام های آموزشی آن ها ریشه دارد. در نظام های تمرکزگرا، تمایل عمومی به سمت کنترل متمرکز همه مراحل نیازسنجی، طراحی، تدوین، اجرا، ارزشیابی، نوآوری و اصلاح برنامه های درسی مطرح است و از تبیین اهداف مدرسه و تدوین برنامه درسی تا اجرای برنامه درسی و ارزشیابی از نتایج برنامه و آموخته های شاگردان در اختیار نهاد مرکزی است. بنابراین یکی از مهم ترین ابعاد اساسی نظام آموزش و پرورش ابتدایی، موضوع برنامه ریزی درسی و تولید برنامه درسی است. برنامه درسی به عنوان قلب نظام آموزش و پرورش مطرح است و به همین سبب طی قرن بیستم نوعی گرایش در دولت ها برای ورود به این عرصه پدید آمد. ورود دولت ها با نگاه به موضوع شکل دهی هویت شاگردان دنبال شد و منجر به شکل گیری نظام های برنامه ریزی درسی در کشورهای مختلف، از جمله ایران، گردید. این نظام های برنامه ریزی درسی در بررسی های پژوهشی دارای انواع متعددی بوده اند که از حیث میزان حضور نظام های حکومتی در تصمیم گیری های آن ها، بر اساس یک طبقه بندی، به نظام های غیرمتمرکز، نیمه متمرکز و متمرکز تفکیک شده اند.

کلمات کلیدی:

دوره ابتدایی، دانش آموزان، برنامه درسی، آموزش ابتدایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1945273>

